ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 22 Ἰανουαρίου 1920 — Τιμοθέου ἀποστόλου — Ἀν. ἡλ. ὥρ. 7 λ. 29 — Δύσ. 5 λ. 49

15 ΛΕΠΤΑ | ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΪΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΡΧΩΝ | ΛΕΠΤΑ 15

Μυτιλήνη — Ἔτος Δ΄. Ἀριθ. 1006 | Γ. Ε. ΚΑΛΔΗΣ — ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ — Μ. Σ. ΒΑΛΛΗΣ | Γραφεῖα καὶ Τυπογραφεῖα : Λεωφόρος Γεωργίου τοῦ Α΄.

ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ ΔΑΝΕΙΟΝ

Ἠγγέλθη ἤδη ἡ ὑπὸ τοῦ Κράτους προσεχὴς ἔκδοσις τοῦ μεγάλου λαχειοφόρου δανείου. Εἶναι τὸ πρῶτον δάνειον τῆς νέας Μεγάλης Ἑλλάδος. Ἡ ἔκδοσις ὅμως αὐτοῦ δὲν ὑπαγορεύεται ὑπὸ τῶν συνήθων ταμιευτικῶν λόγων. Πρόκειται πλέον περὶ ἐσωτερικοῦ δανείου ἔχοντος καθαρῶς ἐθνικὸν τὸν σκοπόν. Διότι θὰ χρησιμοποιηθῇ ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν πλουτοπαραγωγικῶν δυνάμεων τῶν Ν. Χωρῶν, πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς γεωργίας των, πρὸς ἐπιστημονικωτέραν ἐκμετάλλευσιν τοῦ γεωλογικοῦ θησαυροῦ αὐτῶν. Ἡ Ἑλλὰς ἔχει προικισθῇ ἀπὸ τὴν φύσιν μὲ κλῖμα θαυμάσιον, μὲ γαίας εὐφορωτάτας, μὲ πεδιάδας καὶ κοιλάδας δυναμένας νὰ παραγάγουν πᾶν ὅ,τι ἀπαιτεῖται πρὸς συντήρησιν πληθυσμοῦ διπλασίου καὶ τριπλασίου τοῦ σημερινοῦ. Ἂν καλλιεργήσωμεν ἐπιστημονικῶς καὶ μεθοδικῶς τὰ ἐδάφη ταῦτα, δυνάμεθα νὰ ἐξαγάγωμεν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν πληθὺν πάσης φύσεως προϊόντων καὶ νὰ εἰσαγάγωμεν οὕτως ἐκεῖθεν χρῆμα ἄφθονον.

Τὸ νέον λοιπὸν λαχειοφόρον δάνειον δι' αὐτὸν τὸν μεγάλον τὸν ἐθνικὸν σκοπὸν θὰ διατεθῇ, ἀφοῦ προηγουμένως μέρος αὐτοῦ χρησιμοποιηθῇ διὰ τὴν ἐπούλωσιν τῶν πάσης φύσεως πληγῶν, τὰς ὁποίας ἐπροξένησαν εἰς τοὺς ἀπελευθερουμένους ἀδελφούς μας ἡ βαρβαρότης καὶ ἡ σκληρότης τῶν τυράννων των. Δι' αὐτὸ ὀφείλομεν πάντες, καὶ ὁ ἐργάτης ἐκ τοῦ περισσεύματός του, καὶ ὁ ἀστὸς ἐκ τῶν κερδῶν του, καὶ ὁ ἐφοπλιστὴς ἐκ τῶν εἰσοδημάτων του καὶ αἱ ἐργάτριαι ἀπὸ τὰ μικρὰ ἀποταμιεύματά των νὰ διαθέσωμεν ἓν ποσόν, πρὸς ἐγγραφὴν εἰς τὸ νέον δάνειον, τὸ ὁποῖον θὰ δίδῃ ἕνα τόκον συμφέροντα, ἓν κέρδος τυχηρὸν τόσον σημαντικόν, καὶ μίαν ὁμολογίαν τὴν ὁποίαν εἰς οἱανδήποτε ὥραν καὶ στιγμὴν θὰ δύναται κανεὶς νὰ μεταβάλῃ εἰς χρῆμα. Ἀλλ' ὁ ἐγγραφόμενος εἰς τὸ δάνειον θὰ ἔχῃ συγχρόνως τὴν εὐχαρίστησιν καὶ τὴν ὑπερηφάνειαν ὅτι καὶ αὐτὸς συνετέλεσεν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν ὅλων τῶν πλουτοπαραγωγικῶν δυνάμεων τῆς χώρας, ὅτι καὶ αὐτὸς συνέτρεξεν εἰς τὸ νὰ τὴν καταστήσῃ αὐτάρκη ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν, ὅτι καὶ αὐτὸς ἐβοήθησεν εἰς τὸ νὰ αὐξήσῃ τὸ ἐξαγωγικόν της ἐμπόριον καὶ νὰ πολλαπλασιασθῇ ὁ πλοῦτός της, ὅτι καὶ αὐτὸς ἐβοήθησεν εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῶν δεινοπαθησάντων ἀδελφῶν μας.

Δὲν πρέπει νὰ λησμονῶμεν ὅτι εὐθὺς μετὰ τὴν πλήρη ἐπάνοδον τοῦ εἰρηνικοῦ καθεστῶτος, εὐθὺς ὡς ἡ εἰρήνη σκορπίσῃ ἀνὰ τὸν κόσμον τὴν γαλήνην, θ' ἀρχίσῃ ὁ ἀγὼν τῆς οἰκονομικῆς ἐπικρατήσεως. Καὶ ὅπως εἰς τὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τῶν ἐλευθεριῶν τοῦ Κόσμου ἡ Ἑλλὰς συνέβαλε δι' ὅλων της τῶν δυνάμεων, καὶ θριάμβους καὶ νίκας κατήγαγεν, καὶ νικηφόρον περιήγαγεν πανταχοῦ τὴν ἔνδοξον Σημαίαν της, οὕτω καὶ εἰς τὸν ἀρξάμενον εἰρηνικὸν ἀγῶνα ὀφείλει νὰ πρωταγωνιστήσῃ. Ἂς ἔχωμεν πάντοτε ὑπ' ὄψει ὅτι οἱ φίλοι καὶ ἐχθροί μας θὰ ἔχωσι πρὸς ἡμᾶς ἐστραμμένα τὰ βλέμματα καὶ θὰ τηροῦν ἄγρυπνον τὴν προσοχήν των διὰ νὰ ἴδουν ἂν θὰ φανῶμεν ἐπίσης ἱκανοὶ καὶ μεγαλουργοὶ εἰς τὴν ἐσωτερικήν μας διοίκησιν καὶ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ προαγωγὴν τῶν χωρῶν, ἃς θὰ μᾶς ἐμπιστευθῶσιν.

ΑΝΤΙ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΟΣ

Leggete ma non vi scandalizzete.

Ἡ ἑξῆς ἀπορία, ὡς ἰδέα ἔμμονος, βασανίζει τὴν ψυχήν μου: Ὅταν ἐγὼ π. χ. ὑβρίσω ἢ συκοφαντήσω ἕνα οἱονδήποτε πολίτην, οὗτος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ μὲ καταδιώξῃ δικαστικῶς, καὶ τὸ δικαστήριον τὸ ἐκπροσωποῦν τὸν νόμον, ὅστις πάλιν ἐκπροσωπεῖ τὴν θέλησιν ὅλων καὶ τὸ συμφέρον ἑνὸς ἑκάστου, ἂν ἤθελε πεισθῇ ὅτι οὕτως ἔχει θὰ μὲ σωφρονίσῃ βεβαίως κατάλληλως: καὶ ὁ μὲν ἐγκαλῶν ὡς ἀδικηθείς, ἀσκεῖ τὸ ἔμφυτον εἰς πάντα ἄνθρωπον δικαίωμα τῆς ἀντιδράσεως κατὰ πάσης ἐπιβουλῆς, καὶ ἄρα οὐδεὶς ἤθελε τὸν ψέξει διὰ τὴν προάσπισιν τῆς ὑπάρξεώς του διὰ τὴν ἄσκησιν δηλ. ταύτην τοῦ δικαιώματος τῆς αὐτοσυντηρήσεως, πλὴν ἴσως ἐκείνων οἵτινες νομίζουσιν ὅτι εἶναι ἐν παντὶ ἐφαρμόσιμον τὸ «ἄφες αὐτοῖς», ὁ δὲ νόμος χάριν τῆς κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης καὶ ἀσφαλείας πράττει τὸ ἑαυτοῦ καθῆκον προστατεύων τὸν ἀδικηθέντα καὶ τιμωρῶν αὐστηρῶς ἢ ἐπιεικῶς τὸν ἀδικοῦντα, ἐμὲ δὲ τὸν ἀδικήσαντα οὐδεὶς ἤθελε κατὰ βάθος συμπαθήσει ὅταν μάλιστα οὐδεμία περίστασις ἤθελε φανῇ ἐλαφρυντική καὶ οὕτως ἱκανοποιουμένου τοῦ ἀδικηθέντος, συνικανοποιοῦνται καὶ ὁ νόμος καὶ ἡ κοινωνία· ἂν ὅμως, ὁ ὑβρισθεὶς ἢ ὁπωσδήποτε ἀδικηθεὶς δὲν ἤθελεν ἀντιδράσει, νομίμως ἐννοῶ, τότε οἱ παρεστῶτες ἤθελον καταγνώσει αὐτῷ παραμέλησιν τοῦ δικαιώματος τῆς αὐτοσυντηρήσεως ἐξ ἀνανδρίας ἢ δειλίας ἢ τέλος ἤθελον παραδεχθῇ ὡς ἀληθῆ τὴν συκοφαντίαν καὶ τὴν ὕβριν.

Συμφωνητέον ὅτι ἐδῶ ὁμιλῶ ὡς ὀπαδὸς τῆς ἀπολύτου τάξεως χωρὶς νὰ θίγω τὸ κεφάλαιον τῆς χριστιανικῆς ἠθικῆς περὶ ὑπομονῆς καὶ ἀνεξικακίας, τὸ ὁποῖον ἀφίνω εἰς τοὺς ἑρμηνευτὰς τοῦ Εὐαγγελίου: οὕτως ἐχόντων τῶν πραγμάτων, ἡ Κυβέρνησις, ἡ ὁποία ἐκπροσωπεῖ τὴν πλειονότητα τοῦ ἔθνους, ὡς καὶ οὗτοι καὶ ὑμεῖς φρονοῦμεν, διότι ἂν εἶχεν ἄλλως, ὤφειλε νὰ μὴ ὑπάρχῃ, διατί τάχα συκοφαντουμένη καὶ ὑβριζομένη ὑπὸ τῶν γνωστῶν δημοσιογράφων καὶ ἄλλων καλοθελητῶν, ἀφίνει ἑαυτὴν ἀνυπεράσπιστον εἰς φανερὰς συκοφαντίας καὶ ὕβρεις, ὅταν γνωρίζει ὅτι παραβαίνουσα οὕτω τὸν θεμελιώδη ὅρον τῆς αὐτοσυντηρήσεως, συμπαρασύρει εἰς τὸν ἐξευτελισμὸν ὅλον τὸ ἔθνος ἢ τὴν μοῖραν αὐτοῦ τὴν πιστεύουσαν εἰς αὐτὴν καὶ δὲν ἀντιδρᾷ καταλλήλως κατὰ τῶν διαστρεβλωτῶν τῆς ἀληθείας ἂν ὄχι χάριν ἑαυτῆς, τοὐλάχιστον χάριν τῶν ὀπαδῶν της, ὧν σαλεύεται ἡ πίστις καὶ θίγεται οὕτως εἰπεῖν κατὰ συνεκδοχὴν ἡ ὑπόληψις καὶ ἡ ἀξιοπρέπεια; θὰ μοὶ εἴπητε ἴσως ὅτι ἀντιδρᾷ καὶ ὑπεραμύνεται ἑαυτῆς ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ.

Ναὶ παραδέχομαι· ἀλλ' ἐν τῷ μεταξὺ τὸ δηλητήριον ἀπλοῦται καὶ ἡ τάξις σαλεύεται καὶ ὁ ἁπλοῦς πολίτης, ὅστις ἢ δὲν παρακολουθεῖ τὰς πράξεις τῆς Βουλῆς ἢ δὲν ἔχει ἀρκοῦσαν μόρφωσιν ἵνα ἑδραιώσῃ ἐπ' αὐτῆς τὴν πίστιν του, δηλητηριαζόμενος ἀφίνει ἑαυτὸν νὰ πλανηθῇ ἐπὶ ἀνυπολογίστῳ βλάβῃ τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων, νομίζων, ὅταν βλέπῃ τὴν Κυβέρνησιν συκοφαντουμένην νὰ σιωπᾷ, ἢ ὅτι εἶναι ἄνανδρος ἢ ὅτι ἀληθῶς συκοφαντεῖται.

Θὰ μοὶ εἴπητε ἴσως καὶ πάλιν ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἵσταται ἢ ὀφείλει νὰ ἵσταται εἰς ὑψηλότερον ἐπίπεδον ἠθικῶς καὶ ἐξ αἰσθήματος ἀνεξικακίας ἢ ἀξιοπρεπείας δὲν ἀξίζει εἰς πᾶσαν στιγμὴν νὰ καταφεύγῃ εἰς ἀπολογίαν πρὸς τὸν τυχόντα ἀφίνουσα ν' ἀπολογηθῇ ἐν τῷ κοινοβουλίῳ καὶ μὴ θέλουσα νὰ παραβλάψῃ τὰ δικαιώματα καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἀντιπολιτεύσεως, ἥτις εἶναι ἀναγκαῖος θεσμὸς τῶν συνταγματικῶν πολιτευμάτων· καὶ οὕτως ἔχει ἴσως ἀλλ' ὅσον ἀφορᾷ μὲν εἰς τὴν ἀνεξικακίαν καὶ ἐπίφασιν, ἀφοῦ ὑπὸ ἔποψιν ἀπολύτου τάξεως τὴν ἀπέκλεισα καὶ ἀπὸ αὐτὰ τὰ ἄτομα, καίπερ ἔνθερμος ὀπαδὸς τῶν Χριστιανικῶν δογμάτων, πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ τὴν ἐπιτρέψω εἰς μίαν Κυβέρνησιν — ὅταν παραβλάπτωνται μάλιστα συνολικῶς αὐτὰ τὰ συμφέροντα τοῦ κράτους καὶ ὅταν ἡ θρησκεία δὲν ἀποκλείῃ τὴν παίδευσιν τῶν ἀτάκτων ἀπολύτως, ἀλλὰ μόνον τὴν σκληρότητα καὶ τυραννίαν ἀπαγορεύῃ. Ὅσον δὲ ἀφορᾷ εἰς τὰ δικαιώματα τῆς ἀντιπολιτεύσεως, τίς ἤθελε ποτὲ τολμήσει νὰ συμβουλεύσῃ καὶ κατ' ἐλάχιστον περιστολὴν τῶν δικαιωμάτων της, ἀλλὰ δικαιωμάτων τὰ ὁποῖα ἔχει νὰ ἀσκῇ, νὰ σκέπτηται καὶ ὁμιλῇ ἐλευθέρως ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ θεμιτοῦ καὶ ὄχι νὰ ὑβρίζῃ καὶ συκοφαντῇ ἀτιμωρητεί;

Διότι ἂν καὶ τοῦτο εἶναι δικαίωμα τότε διατί τάχα νὰ τιμωρῶμαι μόνον ἐγὼ ὡς ἄτομον ὅταν ὑβρίζω ἕνα ἄλλον κατὰ τὰ εἰρημένα;

Δὲν ἐννοῶ λοιπὸν νὰ περισταλῇ τὸ παρ' ἐίπαν ἡ ἐλευθέρα ἔκφρασις γνώμης, ἔστω καὶ ἀντιθέτου, ἀλλὰ γνῶμαι, ὡς ἐκεῖναι αἱ τερατώδεις περὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως, ὡς ἐκεῖναι περὶ Σμύρνης καὶ Μικρασίας, ὡς ἐκεῖναι περὶ τοῦ ἐκπτώτου καὶ τῆς φαύλης κλίκας του, ἐξ ὧν ὡς ἀπὸ πηγῆς ῥυπαρᾶς γεννῶνται αἱ δυσπιστίαι, καὶ τὰ φυλετικὰ πάθη καὶ αἱ συνωμοσίαι καὶ αἱ καταστροφαί, καὶ ἄρθρα ἃ ἀναγινώσκομεν εἰς τὰ ἀντιπολιτευόμενα δῆθεν φύλλα, τὰ ὁποῖα θὰ ἔζηλευον καὶ αὐτοὶ οἱ ἀρθρογράφοι τῆς «Κοιτσιοῦ» καὶ τῆς «Τανίν» δὲν ὤφειλον οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν νὰ ἀφίενται ἀχαλίνωτα νὰ δηλητηριάζωσι τὰ πνεύματα τῶν ἁπλουστέρων καὶ νὰ ὑποσκάπτωσι τὰ θεμέλια τοῦ Κράτους.

Ἀπὸ δὲ τῆς νομίμου καὶ καλῆς πίστεως ἀντιπολιτεύσεως, μέχρι τῆς φανερᾶς ἐπιβουλῆς κατὰ τῆς ὑπολήψεως, καὶ τῆς ὑπάρξεως τῆς Κράτους, ὑπάρχει, φρονῶ, ἀγεφύρωτον χάσμα.

Ἀλλὰ ἐξ ἄλλου πάλιν, μήπως ἡ Κυβέρνησις ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην ἐλπίδα, δὲν ἐξήντλησε μέχρι τοῦδε πᾶσαν μέσον ἐπιεικείας καὶ ἀνεξικακίας; ποῖον ἐσυνέτισε, παρακαλῶ; Καὶ ἡ μὲν δῆθεν ἀντιπολίτευσις καὶ ἐν τῷ παρελθόντι πολιτευθεῖσα, ὡς ἐπολιτεύθη καὶ νῦν πολιτευομένη ὡς πολιτεύεται, ἐκ τῆς αὐτῆς δὲ ζύμης προκύψασα τῶν γνωστῶν ἀπομάχων πολιτευτῶν, οἵτινες ἐδημιούργησαν τὴν «Μικράν, ἀλλ' ἔντιμον Ἑλλάδα»!! οὕτω φρονεῖ! Ἡμεῖς δὲ οἱ ἀκολουθοῦντες τὴν Κυβέρνησιν, καὶ ἀκολουθοῦντες αὐτὴν ἐκ τῆς πίστεως ὅτι σώζει τὸ Ἔθνος μὲ τὸ ἐξωτερικὸν πρόγραμμά της καὶ ὅτι προέκυψε δόξα ἀνήκουστος μέχρι τοῦδε διὰ τὸ Ἔθνος καὶ ἐπευφημοῦμεν τὴν δόξαν φρονοῦμεν ὅτι ἄνευ αἰτίας αὕτη ἐφ' ὅλων μας, καὶ τιθέμενοι ἐν δευτερευούσῃ μοίρᾳ, ἐξ ἁγνοῦ πατριωτισμοῦ καὶ ὄχι ἐκ κομματικῆς φιλοπροσωπίας — τὴν λύσιν ἄλλων ἐσωτερικῶν ἀνωμαλιῶν παρὰ πάντων ἀνομολογουμένων, δὲν ἐννοοῦμεν νὰ βλέπωμεν μέρος τοῦ πληρώματος τῆς ἐθνικῆς ὁλκάδος, εἴτε ἐκ πλάνης εἴτε ἐκ κακῆς θελήσεως θορυβοῦν ἀναιτίως κατὰ τὰς ἐπισήμους ταύτας στιγμὰς καὶ ἐμβάλλουν τὴν ἀπογοήτευσιν καὶ τὸν πανικὸν εἰς ὅλους, καὶ ἀπειλοῦν τὴν συντριβὴν τοῦ ἐθνικοῦ σκάφους ἐπὶ τῶν γνωστῶν ὑφάλων τοῦ παρελθόντος. Δεδομένου ὅτι ἡ κακὴ θέλησις ἑνὸς καὶ μόνου καὶ ὄχι ὁλοκλήρου ἀγέλης φαύλων, δύναται πολλάκις νὰ προξενήσῃ τὴν ἀπώλειαν τῶν συμπλωτήρων πάντων, ἀλλ' ἐννοοῦμεν νὰ βλέπωμεν τὸν νόμον ἐξ ἴσου αὐστηρῶς τιμωροῦντα καὶ τὸ ἀδικοῦν ἄτομον ὡς καὶ τὴν ἀδικοῦσαν ὁμάδα καὶ χάριν τῆς κανονικῆς λειτουργίας τῶν κοινωνικῶν θεσμῶν καὶ χάριν τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων καθόλου.

Δηλαδὴ ἐν συμπεράσματι: ὀφείλει ὁ Εἰσαγγελεὺς εἰς πᾶσαν στιγμὴν νὰ διώκῃ τὸν ὑβριστὴν εἴτε Στράτος ὀνομάζεται οὗτος εἴτε ἄλλως· καὶ νὰ τὸν ὑποχρεώνῃ ἔξω τῆς Βουλῆς, ἀφοῦ καὶ οὗτος δὲν περιορίζεται μόνον νὰ ψέγῃ ἐν τῇ βουλῇ καὶ νὰ συκοφαντῇ ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς ἀγυιαῖς διὰ τοῦ τύπου δηλ., νὰ ἀποδεικνύῃ πῶς ἔχασε — ἡ Ἑλλὰς π. χ. τὴν ἀνεξαρτησίαν της διὰ τῆς περὶ μειονοτήτων συνθήκης· καθ' ἣν στιγμὴν ἡ Ἑλλὰς ἀνετίναξε τὰς οἰκονομικὰς χειροπέδας τοῦ αἰωνίου καὶ ἀτιμωτικοῦ οἰκονομικοῦ ἐλέγχου καὶ ἀπηλλάγη ἀπὸ τὴν πολιτικὴν κηδεμονίαν τῶν ἐγγυητριῶν δυνάμεων, καὶ ἐκέρδισε τόσα πράγματα, τὰ ὁποῖα οὐδ' ἐφαντάσθησαν ἂν οἱ ἀποτελματώσαντες τὸ βασίλειον· καὶ νὰ τῷ εἴπῃ ὅτι δὲν ἔχουσι τὸ δικαίωμα οἱ φαυλοκράται νὰ ὁμιλῶσι περὶ Στρωμνίτσης, π. χ. τῆς Σμύρνης· αὐτοὶ οἱ ὁποῖοι ἔπρεπε νὰ κλίνωσι ἐξ ἐντροπῆς τὴν κεφαλὴν μετανοοῦντες ὅταν εἶδον ὅτι ἁπλῶς ἀνεκτήθησαν διὰ ποταμοῦ αἱμάτων ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἀναισχύντως παρέδωκαν εἰς τοὺς Βουλγάρους δηλ. ἡ Καβάλλα ἡ Δράμα, τὸ Ῥοῦπελ κτλ. καὶ νὰ ἀρκεσθῶσιν εἰς ταῦτα καὶ μόνον, καίτοι καὶ αὐτὰ δὲν τὰ ἤθελαν βέβαια ἀφοῦ τὰ παρέδωσαν διὰ νὰ μὴ βυθύνουν τὰ νερὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ πνιγῶσιν ἐν αὐτοῖς ὡς ἀδέξιοι κολυμβηταὶ εἰς βαθέα ὕδατα.

Ἀλλὰ μήπως ἔχουσι κἂν τὴν φιλοτιμίαν τοῦ Ἰούδα, ὅστις ἀπηγχονίσθη ἐκ μετανοίας ὅτι παρέδωκε αἷμα ἀθῷον; Καὶ νὰ τοῦ εἴπῃ ἀκόμη ὅτι δὲν εἶναι ἀντιπολίτευσις κανονικὴ αὐτοὶ συνεργοῦντες διὰ τὸ μεγαλεῖον τοῦ ἔθνους ὡς ὤφειλον νὰ πράξωσι — εἰς τὰς κρισίμους αὐτὰς στιγμὰς ἀλλ' ἁπλῶς κακόβουλοι φωνασκοῦντες καὶ διαταράττοντες ἐξ ἐμπαθείας καὶ ἰδιοτελείας καὶ μικρότητος καὶ δηλητηριάζοντες τὸ μόλις ἀναζωογονηθὲν ἐθνικὸν φρόνημα καὶ ἄξιοι τιμωρίας συνεπῶς εἰς πᾶσαν στιγμήν. Αὐτὰ εἶχα νὰ εἴπω, ἴσως ὀλίγον ἀσυνάρτητα ὡς ἐκ τῆς πλημμυρούσης τὰς ψυχάς μας ἀγανακτήσεως καὶ ἀηδίας...

Τελωνιάτης

ΤΟ ΤΟΥΡΚΙΚΟΝ

Παρίσιοι, 18. — Εἶνε τόσον ἀπρόοπτοι αἱ μεταβολαὶ αἱ ἐπερχόμεναι ἀνὰ πᾶν λεπτὸν εἰς τὴν διεθνῆ κατάστασιν, ὥστε μεταξὺ τῆς μιᾶς στιγμῆς καὶ τῆς ἄλλης νὰ παρουσιάζωνται ὡς τελείως ἀπίθανα ὅσα ἐθεωροῦντο ἀπολύτως θετικά.

Ἐν μέσῳ τοιαύτης κρισιμότητος καὶ νευρικότητος, βλάβην μόνον δύναται νὰ προξενήσῃ ἡ διατύπωσις σχολίων ἐπὶ συζητήσεων αἵτινες εἰσέτι ἐξακολουθοῦν.

Τὰ γεγονότα αὐτὰ ὀφείλει τὸ κοινὸν νὰ γνωρίζῃ, ὡς ἀκριβῶς ἔχουν. Καὶ ὀφείλει ἐπίσης νὰ ἔχῃ τὴν ἀπαιτουμένην ψυχραιμίαν — ἐντάξιαν πεπολιτισμένου κοινοῦ — ὥστε νὰ μὴ ἐπηρεάζηται ἀπὸ ἐξάψεις τῆς στιγμῆς καὶ νὰ διατηρῇ ἤρεμα τὰ νεῦρα του. Θὰ νικήσουν πραγματικῶς — εἶναι ἡ ἐπιτυχὴς φράσις τοῦ κ. Νίττι — οἱ λαοὶ ἐκεῖνοι, οἵτινες θ' ἀποδειχθοῦν περισσότερον κυρίαρχοι τῶν νεύρων των.

Μέχρι τῆς στιγμῆς, δὲν φαίνονται ἐπαληθεύουσαι αἱ προβλέψεις καὶ ἐν μέρει αἱ βεβαιώσεις ὡρισμένων γαλλικῶν κύκλων καθ' ἃς οἱ Ἄγγλοι ἀρχίζουν ἀναγνωρίζοντες τὴν ἀνάγκην ὅπως ἡ Τουρκία παραμείνῃ εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν.

Εἶνε ἀληθὲς ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἰνδιῶν λόρδος Μόνταγκιου ὑπέδειξεν ἁπλῶς τοὺς κινδύνους μιᾶς παμμουσουλμανικῆς ἐξεγέρσεως. Εἶνε ἀληθὲς ἐπίσης ὅτι ἡ ἐνταῦθα ἄφιξις τῶν Ἄγγλων ὑπουργῶν τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τῶν Ναυτικῶν — συνοδευομένων ἀπὸ τοὺς ἐπιτελάρχας τοῦ ἀγγλικοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ στόλου — ὑπῆρξε τόσον ἀπρόοπτος ὥστε νὰ προκαλέσῃ τὰ πλέον ἀπίθανα σχόλια.

Ἀλλ' εἶνε ἐξ ἴσου ἀληθὲς ὅτι μέχρι τῆς στιγμῆς τὸ «Φόρεϊν Ὄφις» ἐξακολουθεῖ νὰ ἐπιμένῃ εἰς τὴν ἄποψιν τῆς ὁλοσχεροῦς ἐκδιώξεως τῶν Τούρκων ἐκ Κωνσταντινουπόλεως. Καὶ ἐπιμένει τόσον ὥστε νὰ προκαλέσῃ ὡς γνωστὸν τὴν μῆνιν ὡρισμένων γαλλικῶν ἐφημερίδων τινὲς ἐκ τῶν ὁποίων — ὡς κ. λ. χ. ὁ παρισινὸς «Χρόνος» — τονίζουν ὅτι δὲν εἶνε δυνατὸν ν' ἀνεχθῇ ἡ Γαλλία τὴν λῆψιν βεβιασμένων ἀποφάσεων καὶ ὅτι ὀφείλει νὰ ἀναμείνῃ τὰς ἀποφάσεις τῆς Βουλῆς.

Ὁ «Χρόνος» καὶ ἄλλαι ἐφημερίδες παρετήρησαν πλέον ἡ ἅπαξ ἐπ' ἐσχάτων εἰς τὰ ἄρθρα των, ὅτι ἡ κατάληψις τῆς Σμύρνης ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος εἶνε μία ἐκ τῶν ἀφορμῶν αἵτινες προκάλεσαν τὴν ἔξαψιν τῶν Μουσουλμάνων. Ἐπὶ τῆς παρατηρήσεως ταύτης περιττεύει πᾶσα συζήτησις διότι δὲν ἔχει καμμίαν ἰδιαιτέραν σημασίαν.

Οἱ πολιτικοὶ γαλλικοὶ κύκλοι θεωροῦν τὴν Σμύρνην ὡς ἐπιδικασθεῖσαν ὁριστικῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα. Νομίζουν μόνον ὅτι διὰ νὰ τηρηθοῦν τὰ προσχήματα, πρέπει νὰ παραμείνῃ ποιά τις, σκιώδης ἔστω τουρκικὴ κυριαρχία, καίτοι ἡ διοίκησις θὰ εἶνε καθαρῶς ἑλληνική. Τοῦτο δέ, διότι συμφέρον τῆς Ἑλλάδος — παρατηροῦν πάντοτε οἱ γαλλικοὶ κύκλοι — εἶνε νὰ καταστείλῃ τὴν ἔξαψιν τοῦ τουρκικοῦ φανατισμοῦ διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ ἐκμεταλλευθῇ εἰρηνικῶς ὅσῳ τὸ δυνατὸν μεγαλείτερον τμῆμα τῆς Σμυρναϊκῆς ἐνδοχώρας, πρὸς τὴν ὁποίαν εἶνε ἄγνωστον ἀκόμη καὶ κατὰ πόσον θὰ συνορεύσουν οἱ Ἰταλοί.

Οἱ ἀγγλικοὶ κύκλοι μέχρι τῆς στιγμῆς ὑποστηρίζουν λύσιν τοῦ τουρκικοῦ προβλήματος ἀπολύτως σύμφωνον μὲ τὴν ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος ἐπιδιωκομένην. Δὲν δύναταί τις νὰ γνωρίζῃ ἂν καὶ κατὰ πόσον οὗτοι θ' ἀντιμετωπίσουν τὸ ἐνδεχόμενον τῆς διατηρήσεως τοῦ Χαλιφάτου ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ ὑπὸ ποίαν μορφὴν καὶ ὑπὸ ποίας συνθήκας τὸ Χαλιφᾶτον πρόκειται — ἂν ὄντως πρόκειται — νὰ διατηρηθῇ.

Πάντως βεβαιοῦται ὅτι παρὰ τῷ πολιτικῷ κόσμῳ τῆς Ἀγγλίας πρυτανεύουν ἀντιλήψεις, ἀπολύτως σύμφωνοι πρὸς τὰς ἑλληνικὰς ἀντιλήψεις.

ΤΑ ΕΝ ΙΣΠΑΝΙΑ

Ἡ μόνη χώρα, ὅπου ὁ ἀγὼν μεταξὺ κεφαλαίου καὶ ἐργασίας ὠξύνθη καὶ διεξάγεται σήμερον ἀμείλικτος, εἶνε ἀναμφιβόλως ἡ Ἱσπανία. Εἰς τὴν λοιπὴν Εὐρώπην, ἐξαιρουμένης ἐννοεῖται τῆς Ρωσίας, ὅπου ὁ ὁρίζων εἶνε θολός, ἡ ἀτμόσφαιρα γεμάτη ἠλεκτρισμόν, ἀλλ' ἡ καταιγὶς δὲν ἐξέσπασεν. Ἐδῶ εἰς τὴν Ἱσπανίαν ἐργάται καὶ κεφαλαιοῦχοι ἐκήρυξαν καθαρὰ πλέον πρὸς ἀλλήλους τὸν πόλεμον.

Ὁ ἀγὼν ἤρχισεν ἀπὸ τὴν Βαρκελώνην. Ἐνώπιον τῆς στάσεως, τῆς ἐργατικῆς μερίδος τῆς ὁποίας αἱ ἀπαιτήσεις ὅσο ἐμεγάλωναν τόσον καὶ πιὸ δύσκολα ἦτο δυνατὸν νὰ ἱκανοποιηθοῦν, οἱ ἐργοστασιάρχαι τῆς μεγάλης σήμερα βιομηχανικῆς πόλεως εἶδαν, ὅτι δὲν τοὺς ἔμενεν ἄλλο παρὰ νὰ ἑνωθοῦν καὶ αὐτοὶ κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον ποὺ εἶχαν ἑνωθῇ μεταξύ τους οἱ ἐργάται καὶ σύσσωμοι νὰ ἀντισταθοῦν εἰς τὰς ἐργατικὰς ἀπαιτήσεις. Εἰς μίαν ἀπεργίαν ἐργατῶν ζητούντων καὶ ἄλλην αὔξησιν μισθοῦ κατέστησαν γνωστὸν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν ἀπεργῶν ὅτι ἂν αὐτοὶ δὲν ἐπέστρεφαν ἐντὸς ὡρισμένης προθεσμίας εἰς τὴν ἐργασίαν των θὰ ἀπήντων μὲ τὸ λὸκ-ἄουτ, δηλαδὴ μὲ ἀνταπεργίαν. Οἱ ἐργάται νομίζοντες, ὅτι μόνοι αὐτοὶ εἶχαν αὐτὸ τὸ μονοπώλιον καὶ ὅτι ἡ ἀπεργία ἦτο μία δύναμις μόνον εἰς τὰ χέρια τους, ἀδιαφόρησαν εἰς τὴν ἀπειλὴν τῶν ἐργοστασιαρχῶν. Τότε οἱ ἐργοστασιάρχαι ἐκήρυξαν τὸ λὸκ-ἄουτ. Ἔκλεισαν μόνοι τους τὰ ἐργοστάσιά των καὶ εἶπαν «Δὲν ἐργαζόμεθα πλέον».

Ἡ στάσις αὐτὴ τῶν ἐργοστασιαρχῶν τῆς Βαρκελώνης ἐξώργισε τοὺς ἐργάτας. Οἱ κυβερνῶντες αὐτούς, οἱ σοσιαλισταὶ βουλευταί, μάταιως ἔκαμαν ἔκκλησιν εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐξαναγκάσῃ τοὺς ἐργοστασιάρχας νὰ ἀνοίξουν τὰ ἐργοστάσιά των. Οἱ ἐργοστασιάρχαι ἔμειναν ἀνένδοτοι. Πρὸ τῆς ἐπιμονῆς τῶν ἐργοστασιαρχῶν οἱ ἐργάται τῆς Βαρκελώνης φαίνεται ὅτι ἀπεφάσισαν νὰ μεταχειρισθοῦν τὴν τρομοκρατίαν, τὴν βόμβαν καὶ τὸ ρεβόλβερ. Δὲν περνοῦσε ἡμέρα ποῦ νὰ μὴ εὑρίσκοντο δολοφονημένοι δύο τρεῖς ἐργοστασιάρχαι. Μέχρι τῆς ὥρας ὁ ἀριθμὸς τῶν μυστηριωδῶν δολοφονημένων ἐργοστασιαρχῶν ἀνέρχεται εἰς ἑβδομήκοντα πέντε... Ἐκτὸς τῶν δολοφονιῶν, οἱ ἐργάται προσπαθοῦν νὰ καταστρέψουν διὰ δυναμίτιδος τὰ ἐργοστάσια. Πρὸ τινων ἡμερῶν ἡ ἀστυνομία συνέλαβεν ἕνα ἐργάτην ὁ ὁποῖος μετέφερε μέσα εἰς ἕνα καροτσάκι μίαν τεράστιαν βόμβαν προωρισμένην νὰ καταστρέψῃ τὸ μεγάλο ξενοδοχεῖον Ρίτς, τὸ ὁποῖον μόλις εἶχεν ἀνοίξῃ ἐκείνας τὰς ἡμέρας τὰς πύλας του μὲ προσωπικὸν μὴ ἀνῆκον εἰς τὴν ἐργατικὴν ἕνωσιν.

Πρὸ τῆς στάσεως αὐτῆς τῶν ἐργατῶν οἱ ἐργοστασιάρχαι καὶ ὅλοι οἱ ἔμποροι τῆς Βαρκελώνης συνῆλθον καὶ ἀπεφάσισαν νὰ γενικεύσουν τὸ λὸκ-ἄουτ. Πραγματικῶς λέγω κατ' ὀλίγο ὅλα τὰ ἐργοστάσια, τὰ μεγάλα ἐμπορικά, ὅλα τέλος τὰ μεγάλα καταστήματα ἔκλεισαν τὰς πύλας των.

Σήμερα τὸ λὸκ-ἄουτ ἐπεξετάθη καὶ εἰς τὴν Μαδρίτην. Κατὰ τὰς τελευταίας εἰδήσεις τὸ λὸκ-ἄουτ, ἐξηπλώθη τόσον εἰς τὴν ἱσπανικὴν πρωτεύουσαν ὥστε ἐσταμάτησε σχεδὸν καθολοκληρίαν ἡ ζωή.

Οἱ ἐργάται λυσσοῦν γιὰ τὸ μέτρον αὐτὸ τῶν ἐργοστασιαρχῶν, τὸ ὁποῖον ἦταν μακρὰν ἀπὸ τοῦ νὰ τὸ περιμένουν. Οἱ σοσιαλισταὶ βουλευταὶ ζητοῦν ἐπιμόνως ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν νὰ ἐμποδίσῃ ἀπὸ τοὺς ἐργοστασιάρχας τὸ δικαίωμα τοῦ λὸκ-ἄουτ. Ἐννοεῖται ὅτι τοὺς δίδεται ἡ ἀπάντησις ὅτι ἀφοῦ οἱ ἐργάται ἔχουν τὸ δικαίωμα τῆς ἀπεργίας μποροῦν νὰ τὸ ἔχουν καὶ οἱ ἐργοστασιάρχαι καὶ οἱ καταστηματάρχαι.

Ἔξω φρενῶν ἡ ἐργατικὴ τάξις διὰ τὴν ἀθλιότητα εἰς τὴν ὁποίαν περιέπεσε κατόπιν τοῦ λὸκ-ἄουτ ἐπεκτείνει τὰς δολοφονίας νομίζουσα ὅτι δι' αὐτοῦ τοῦ μέσου θὰ ἐξαναγκάσῃ τοὺς κεφαλαιούχους νὰ ξανανοίξουν τὰς πύλας τῶν ἱδρυμάτων των. Ἀλλ' ἂν οἱ ἐργάται εἶνε Ἱσπανοὶ δηλαδὴ πείσμονες καὶ ἐκδικητικοὶ ἄλλο τόσο εἶνε Ἱσπανοὶ καὶ οἱ κεφαλαιοῦχοι. Δι' αὐτοὺς πλέον δὲν εἶνε μόνο ζήτημα ἀρχῶν ἀλλὰ ἐγωισμοῦ. Βλέποντες ὅτι οἱ ἐργάται δολοφονοῦν κάθε ἡμέραν ἰδικούς των, συνῆλθον λέγεται καὶ ἀπεφάσισαν ὅπως ἀπαντήσουν καὶ αὐτοὶ μὲ τὸν ἴδιον τρόπον. Ἀπεφάσισαν ὅτι διὰ κάθε ἐργοστασιάρχην ποῦ θὰ δολοφονῆται θὰ ἐξαφανίζωνται διὰ τοῦ ἰδίου τρόπου δύο ἀρχηγοὶ τῆς ἐργατικῆς τάξεως... Εἰς τὴν συνέλευσιν ὅπου ἐλήφθη ἡ ἀπόφασις αὐτὴ παρίστατο λέγεται, καὶ ὁ δήμαρχος τῆς Βαρκελώνης.

Δι' ὅποιον γνωρίζει τὸν ἱσπανικὸν χαρακτῆρα, ἡ κατάστασις εἶνε ἀρκετὰ σοβαρὰ ἐδῶ ποὺ ἔφθασε...

ΛΕΣΒΙΑΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Εὐχαρίστως διαθέτομεν τὰς στήλας μας κατόπιν τῆς παρακλήσεως τοῦ Συνδέσμου Φιλελευθέρων Πλωμαρίου πρὸς συζήτησιν τοῦ ἀναφυέντος ζητήματος διὰ τὰ εἰσοδήματα τῶν ταγαρελαίων. Δημοσιεύοντες σήμερον τὴν γνώμην τοῦ Συνδέσμου Φιλελευθέρων, εἴμεθα πρόθυμοι νὰ δημοσιεύσωμεν καὶ τὴν ἀντίθετον.

Πρὸς τὸν λαὸν Πλωμαρίου

Ἀνεφύη τελευταίως, κατόπιν προτάσεως ῥιφθείσης ἐκ μέρους τοῦ «Λαϊκοῦ Συνδέσμου», πρὸς παραχώρησιν τῶν ταγαρελαίων ὑπὲρ τοῦ λιμενικοῦ Ταμείου, ζήτημα τεῖνον νὰ δώσῃ ἀφορμὴν εἰς παρεξηγήσεις δυσαρέστους. Ὁ ἡμέτερος Σύνδεσμος, κληθεὶς νὰ δώσῃ τὴν γνώμην του ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, προσεχώρησε κατόπιν ἀποφάσεως τῆς ὁλομελείας, πρὸς τοὺς φρονοῦντας ὅτι διάθεσις τῶν ταγαρελαίων ὑπὲρ ἀγροτικῶν ἀναγκῶν θὰ παρεῖχε σχετικὴν ἀνακούφισιν εἰς τὴν τάξιν ἐκείνων, ***εἰς τὴν ῥάχιν τῶν ὁποίων διαρκῶς ὅλα τὰ βάρη φορτώνονται.*** Καὶ διὰ τὴν τοιαύτην του ἀπόφασιν, ὁ Σύνδεσμος τῶν Φιλελευθέρων ἐνόμισε σκόπιμον, νὰ διαφωτίσῃ τοὺς πλανημένους ἢ τοὺς νομίζοντας ὅτι οὗτος ἀντιτίθεται εἰς τὴν τοῦ λιμένος κατασκευήν.

Πρὶν ν' ἀρχίσωμεν ὁμιλοῦντες περὶ τῆς τοιαύτης μας ἀποφάσεως, αἰσθανόμεθα τὴν ὑποχρέωσιν διὰ τοὺς θεωροῦντας ταύτην ἐκμεταλλεύσιμον νὰ διακηρύξωμεν, ὅτι δὲν εἶναι καλῆς πίστεως συζητητής, ὁ ἀφίνων νὰ ἐννοηθῇ ὅτι ὑπάρχει δῆθεν ἀντίδρασις εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ λιμένος, διότι ὡρισμένως θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ἀνισόρροπος ὁ ἀντιτιθέμενος εἰς ἔργον σωτήριον ἀπὸ πάσης ἀπόψεως διὰ τὸν τόπον μας. Δὲν ὑποθέτομεν ἑπομένως νὰ ὑπάρχῃ ἐν Πλωμαρίῳ, ἔστω καὶ εἷς, ἀκεραίου χαρακτῆρος ὅμως ἄνθρωπος, ὅστις νὰ πιστεύῃ εἰς μίαν τοιαύτην διάθεσιν. Ἀλλ' ἴσως τότε μᾶς εἴπωσι: Μά, κύριοι, ἀφοῦ θέλετε τὸν λιμένα, διατί δὲν θέλετε νὰ ἐνισχύσωμεν τοὺς πόρους τοῦ λιμενικοῦ μας Ταμείου, συναινοῦντες νὰ ῥιφθοῦν εἰς αὐτὸ καὶ τὰ ταγαρέλαια;

Εἰς τοὺς θέτοντας λοιπὸν τοιουτοτρόπως τὸ ζήτημα, δίδομεν τὴν ἀκόλουθον ἀπάντησιν:

1) Διότι τοῦ κ. Γαίνη μὴ προϋπολογίσαντος ἀκόμη τὸ ποσόν, τὸ ὁποῖον θὰ χρειασθῇ διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ λιμένος, εἶναι πρόωρος ἀκόμη ἡ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν πόρων συζήτησις.

2) Διότι ὁ λιμὴν μας δὲν ἔχει ἀνάγκην μιᾶς προσόδου εἴκοσι ἢ καὶ εἰκοσιπέντε χιλιάδων δραχμῶν ἐτησίως, ἥτις δὲν εἶναι καὶ σταθερά, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι πολλάκις ἠπατήθησαν οἱ ὑπολογίσαντες εἰς ἐσοδείαν, ἑκάστην διετίαν.

3) Διότι ἡ φορολογία αὕτη εἶναι ἀν-

σος, φορολογοῦσα βαρύτατα τὴν τάξιν τῶν κτηματιῶν, τὴν περισσότερον ὅλων τῶν ἄλλων τάξεων ὑποφέρουσαν, διότι καὶ ὁ κεφαλαιοῦχος αὐτὴν ἐκμεταλλεύεται καὶ ὁ λιμενικὸς φόρος ἀναλογικῶς παρ' αὐτῆ πληρώνεται, χωρὶς αἱ ἐκ τοῦ λιμένος ἀπολαβαὶ νὰ εἶναι ἴσαι μὲ τὰς ἐμπορευομένας τάξεις, ἢ τὰς ναυτικάς.

Καὶ ἐπὶ τῆς γνώμης μας ταύτης φέρομεν τὸ ἀκόλουθον παράδειγμα. Ἂς λάβωμεν ὑπ' ὄψιν ἕνα κτηματίαν μαζεύοντα πενῆντα μόδια ἐληές, καὶ ἕνα κεφαλαιοῦχον ἢ ἐμπορευόμενον μαζεύοντα μὲν πενῆντα μόδια ἐληές, ἔχοντα ὅμως μέσα στὴ κάσσα του καὶ ἑκατὸν ἢ διακοσίας ἢ καὶ ἓν ἑκατομμύριον δραχμάς. Καὶ ἐρωτῶμεν. Ὁ φόρος τῶν τάξεων τούτων διὰ τὸν λιμένα εἶναι ἴσος; Κάθε λοιπὸν λογικὸς ἄνθρωπος ἠμπορεῖ νὰ παραδεχθῇ ὅτι εἶναι δικαία μία τοιούτου εἴδους φορολογία;

Ἂς ἔλθωμεν τώρα εἰς τὸν πλοίαρχον.

Ὅλοι γνωρίζομεν, ὅτι, ὅταν πνέῃ νότιος ἄνεμος, ὁ πλοίαρχος ἀναγκάζεται νὰ παραμένῃ μὲ φορτωμένον τὸ πλοῖον του εἰς τὸν ὅρμον τῶν Μεσσινίων, ἐπὶ ἕνα καὶ δύο μῆνας πολλάκις, ἐπιφορτιζόμενος οὕτω μὲ μισθοὺς πληρωμάτων καὶ διάφορα ἄλλα πρόσθετα ἔξοδα, εἶναι δὲ ἀναντίρρητον ὅτι ὅταν κατασκευασθῇ ὁ λιμὴν, καὶ τῶν ἐξόδων τούτων θ' ἀπαλλαγῇ καὶ περισσότερα θὰ κάμῃ ταξείδια.

Καὶ ἐρωτῶμεν: Πληρώνει τὸν ἴδιον φόρον μὲ τὸν κτηματίαν; Εἶναι ἢ δὲν εἶναι δίκαιον νὰ ἐπιφορτισθῇ μὲ κάποιον φόρον, διὰ τὸν λιμένα μας, ἐπὶ τοῦ ἀπομένοντος καθαροῦ ποσοῦ ἐκ τοῦ ναύλου του;

4) Διότι εἶναι βεβαιωμένον, ὅτι μὲ τὸ σύστημα τῆς εἰσπράξεως τῶν ἀγροφυλακτικῶν, οἱ ὀλίγοι μόνον πληρώνουσι, οἱ πολλοὶ ἀποφεύγοντες τὴν πληρωμὴν, οὕτω δὲ τὸ ταμεῖον τῆς Γεωργικῆς Ἐπιτροπῆς, ἠναγκάσθη ἐφέτος μάλιστα, εἰς ἔτος δηλ. ἀφορίας, νὰ συνάψῃ δάνειον 10 χιλ. περίπου δρ. διὰ τὴν φύλαξιν τῶν κτημάτων, ὑπὸ προσωπικὴν εὐθύνην τῶν μελῶν τῆς Γεωργικῆς Ἐπιτροπῆς. Διὰ τὸ τρέχον ἔτος λοιπὸν, κατὰ τὸ ὁποῖον προμηνύεται καλὴ ἐσοδεία, καὶ ἑπομένως θὰ παραστῇ ἀνάγκη αὐξήσεως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀγροφυλάκων, καὶ διορισμοῦ τοιούτων τῆς νυκτὸς, ἀπὸ ποῦ θὰ ἐξευρεθῶσιν αὐτὰ τὰ χρήματα;

Καὶ δὲν εἶναι δίκαιον ν' ἀνακουφισθῇ κατά τι, ὁ δυστυχὴς κτηματίας, πληρώνων διὰ τῶν ταγαρελαίων τὰ ἀγροφυλακτικά του, κατορθώνων δὲ οὕτω νὰ ἐπιτύχῃ σχετικὴν φύλαξιν καὶ τοῦ ἐλαιοκαρποῦ του καὶ τῶν κτημάτων του;

Καὶ οἱ δρόμοι τῶν κτημάτων, οἱ ὁποῖοι κατὰ τὴν ὁμολογίαν πάντων κατέστησαν ἀδιάβατοι, ἀπὸ ποῦ θὰ διορθωθοῦν;

Ἀπὸ τοὺς λέγοντας νὰ δώσωμεν προσθέτως διὰ τὴν τοιαύτην διόρθωσιν; Ἀλλ' ὅταν ἀνοιγῇ κατάλογός τις, διὰ διόρθωσιν ἑνὸς ἀγροτικοῦ δρόμου τίς δίδει; Οὐδείς. Καὶ ὁ δρόμος καταστρέφεται. Καὶ ὅταν αὐτὸν ὁ κτηματίας, δὲν θὰ δύναται διὰ τὸν λόγον τοῦτον νὰ μεταφέρῃ τὲς ἐληὲς ἀπὸ τὸ κτῆμά του, ἢ ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν ἀγωγιάτην θα ἀκούῃ παρ' αὐτοῦ τὸ στερεότυπον: Δὲν μπορῶ, ἢ πλήρωσέ με 10 δραχμὰς ἀγώγιον διότι ὁ δρόμος εἶναι χαλασμένος, τί πρέπει νὰ γίνῃ ὁ ἄνθρωπος αὐτός;

Νὰ ἀφίσωμεν λοιπὸν νὰ κατασπαραχθῇ κυριολεκτικῶς ἡ ὑγιεστέρα τάξις τῆς κοινωνίας μας;

Ὄχι κύριοι. Αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ γίνῃ ποτέ.

Μὰ ἴσως μᾶς εἴπητε, ὅτι τὰ ἄλλα χρόνια ὁ κτηματίας δὲν ἔπαιρνε τὸ ταγαρέλαιον, ἢ ὅπως λέγουν μερικοί, ὅτι ὡρίσθη Ἐπιτροπὴ πρὸς συλλογὴν τῶν ταγαρελαίων ὑπὲρ τῆς ἀγροφυλακῆς καὶ δὲν ἔκαμε τίποτε. Ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν ἔκαμε τίποτε εἰς τὸ παρελθὸν, πρέπει νὰ ἀφίσωμεν νὰ μὴ γίνῃ τίποτε, καὶ εἰς τὸ μέλλον; Ἀλλ' αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ πρᾶγμα θέλει νὰ ἐπιτύχῃ ὁ ἡμέτερος Σύνδεσμος.

Νὰ ἐπιτύχῃ δηλ. ἵνα διὰ νόμου, νόμου ὅμως τεθησομένου ἐν ἐφαρμογῇ καὶ ὄχι νόμου νεκροῦ, τὴν ἀκριβῆ καὶ ἐπὶ τῇ βάσει συστήματος συλλογὴν τῶν ταγαρελαίων, καὶ τὴν διάθεσιν αὐτῶν ὑπὲρ τῆς ἀγροφυλακῆς, ἢ πρὸς διόρθωσιν τῶν δρόμων τῶν κτημάτων, ὑπὸ Ἐπιτροπῆς, ἐκλεγομένης ὑπὸ τοῦ λαοῦ. Λέγουν ὅμως πάλιν μερικοί· μὰ ὅταν γίνῃ αὐτό, μόνον τῶν κτημάτων τῶν πλουσίων, οἱ δρόμοι θὰ διορθώνωνται.

Ὄχι κύριοι. Αὐτὸ δὲν εἶναι ἀληθές.

Διότι γνωρίζομεν ὅλοι μας, ὅτι τὰ κτήματα ὅλων μας ἐδῶ, εἶναι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ διεσπαρμένα καὶ ὅτι ἑπομένως, ἑκάστη κτηματικὴ περιφέρεια περιλαμβάνει κτήματα καὶ πλουσίων καὶ πτωχῶν. Ἔπειτα ὅταν διὰ Νόμου τὸ τοιοῦτον ὁρισθῇ αὐταὶ εἶναι λεπτομέρειαι αἱ ὁποῖαι θὰ καθορισθοῦν ἀκριβῶς. Πιθανῶς ὁ Νόμος νὰ ὁρίσῃ, ὅπως διὰ κλήρου διορθώνωνται οἱ δρόμοι αὐτοί. Τὸν λιμένα ὅλοι δὲν τὸν θέλουμε; Λοιπὸν ἀφοῦ τὸν θέλουμε ὅλοι μας, γιατὶ νὰ μὴ φορολογηθῶμεν ὅλοι μας, γιατὶ νὰ μὴ φορολογηθῶμεν ὅλοι δικαίως; Νὰ δεχθῶμεν νὰ ἐπιβληθῇ καὶ ἄλλη φορολογία ἐκτὸς τοῦ λιμενικοῦ φόρου, καὶ διὰ νὰ ἔχωμεν πόρους περισσοτέρους καὶ διὰ νὰ τὸν ξεχρεώσωμεν ὅπως λέγουν μερικοὶ τὸ ταχύτερον. Κύριοι. Τὸν λιμένα ὅλοι τὸν θέλομε. Καὶ ὁ λιμὴν θὰ γίνῃ. Δὲν θὰ γίνῃ ὅμως μὲ τὰ ταγαρέλαια. Θὰ γίνῃ ἀπὸ ὅλους μας, φορολογουμένους ὅμως ἀναλογικῶς καὶ μὴ προβάλλοντας οὐδεμίαν διαμαρτυρίαν, ὅταν διὰ νὰ γίνῃ θὰ παραστῇ ἀνάγκη νὰ φορολογηθῶμεν καθ' οἱονδήποτε ἄλλον τρόπον, ὄχι ὅμως μὲ φορολογίαν ἄδικον τῆς περισσοτέρων ὅλων τῶν τάξεων δοκιμαζομένης τάξεως τῶν κτηματιῶν.

Πλωμάριον 17 Ἰανουαρίου 1920.

Σύνδεσμος Φιλελευθέρων Πλωμαρίου

Τὰς ἐργασίας σας εἰς τὸν «Ἐλ. Λόγον»

ΔΕΛΤΙΑ

Ο κ. ΚΥΠΡΙΑΝΟΣ

ἐφ' ἡμᾶς, λέγει ὅτι παρηκολούθησε μὲ πολλὴν προσοχὴν τὸ ζήτημα τῆς διαθέσεως τῶν περισσευμάτων τῶν τροφίμων ἔγραψε χθὲς ἐπ' αὐτοῦ χωρὶς καὶ τὴν ἐλαχίστην [illegible] ἀρχήν.

Ἐκεῖ ἀποφαίνεται ὅτι δὲν ἤξιζε νὰ ἐγερθῇ συζήτησις καὶ ὅτι προκειμένου περὶ τοῦ λιμένος τῆς πρωτευούσης τῆς νήσου μας ἔπρεπεν ὅλοι νὰ ὑποχωρήσωμεν, ἔχει διάθεσιν νὰ συνεχισθῇ ἡ συζήτησις, καὶ νὰ ἐπανέλθῃ καὶ μᾶς γράφει ἐπὶ λέξει τὰ κατωτέρω ἀμίμητα.

«Τὸ ὅτι βεβαίως ἡ Γ. Διοίκησις ὤφειλε πρῶτον νὰ ὁρίσῃ τὸ ὑπάρχον ἐν γένει ποσὸν ἐκ τῶν περισσευμάτων τῶν τροφίμων καὶ ἔπειτα νὰ προσκληθῇ πᾶς τις νὰ ἐκφέρῃ τὴν γνώμην του περὶ τῆς σκοπιμωτέρας καὶ ἐπωφελεστέρας διαθέσεώς του, περὶ τούτου οὐδεὶς ὁ ἀντιλέγων.

Διότι μόνον ἐν γνώσει τοῦ ὑπάρχοντος ποσοῦ θέλομεν κρίνῃ, τί ποσὸν διετέθη κατ' ἀναλογίαν διὰ τὸν λιμένα τῆς πρωτευούσης καὶ πῶς εἶνε σκοπιμώτερον νὰ διατεθοῦν τὰ ὑπολειπόμενα χρήματα εἰς ἔργα κοινῆς ὠφελείας ἀφορῶντα φυσικὰ ὁλόκληρον τὴν νῆσον, ὁπότε καὶ θέλομεν ἐπανέλθῃ».

Ἀλλὰ μήπως δὲν ἐτονίσαμεν ἡμεῖς κατ' ἐπανάληψιν ὅτι πρέπει νὰ γνωσθῇ τὸ ποσὸν τῶν περισσευμάτων; Καὶ διατὶ παρακαλοῦμεν νὰ προσκληθῇ νὰ ἐκφέρῃ πᾶς τις τὴν γνώμην του τότε μόνον ὁπότε εἶναι διατεθειμένος νὰ ἐπανέλθῃ πρὸς συζήτησιν καὶ ὁ Κυπριανὸς, ὁ ἐναντίος τῆς γενομένης συζητήσεως καὶ νὰ μὴν ὑποχωρήσουν ὅλοι καὶ τότε ἀσυζητητεί, ὅπως καὶ ἂν διατεθῇ τὸ χρῆμα, ὁπωσδήποτε καὶ ἂν τηρηθοῦν ἢ ἐτηρήθησαν, ἀναλογίαι; Καὶ τί τὸν ἐνδιαφέρουν αἱ ἀναλογίαι πλέον ἀφ' οὗ κατ' ἀρχὴν ἔπρεπεν ὅλοι νὰ ὑποχωρήσωμεν ἐν ἀγνοίᾳ ὅ,τι τῶν ἀναλογιῶν; Μήπως διότι εἶχεν ἄλλην τὴν γνώμην ὁ «Ἐλ. Λόγος»;

ΥΠΕΡΕΚΧΕΙΛΙΖΕΙ

ἡ χαρὰ τῆς συναδέλφου «Σάλπιγγος» διότι ἡ ὕπαιθρος χώρα συμφωνεῖ καὶ ἐγκρίνει τὴν ἀπόφασιν τῆς Γεν. Διοικήσεως διὰ τὰ περισσεύματα τῶν τροφίμων. Καὶ τὸ συμπέρασμα τῆς συμφωνίας καὶ ἐγκρίσεως αὐτῆς τὸ ἐξάγει, πῶς νομίζετε; Ἀκούσατε:

«Χαίρομεν διότι ἡ ὕπαιθρος χώρα.... συμφωνεῖ καὶ ἐγκρίνει τὴν ἀπόφασιν. Ὁ κ. Ὀρέστης Κυπριανὸς, λέγει σήμερον ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς «Σάλπιγγος» τὴν γνώμην του. Καὶ ἡ γνώμη του βαρύνει».

Καὶ κατωτέρω: «Ἀφοῦ ὁ κ. Κυπριανὸς παραδέχεται τὴν τοιαύτην διάθεσιν τῶν χρημάτων, διατί νὰ ἐξακολουθοῦν τινες τὴν συζήτησιν; !»

Αὐτὰ τὰ χαριέστατα ἐγράφησαν χθές. Ὁ κ. Κυπριανὸς, εἴμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ ἔτριβε τοὺς ὀφθαλμούς, τοῦ καὶ θὰ διεμαρτύρετο πληροφορούμενος ὅτι ἡ ὕπαιθρος χώρα περιεκλείσθη ἐν τῷ στενῷ κύκλῳ τῆς Καλλονῆς, ἐν τῷ ὁποίῳ ζῇ, διὰ νὰ τὴν ἀντιπροσωπεύῃ μὲ τὴν γνώμην του ἡ ὁποία καὶ τόσον βαρύνει κατὰ τὸν δελτιογράφον, καὶ τὴν ὁποίαν διὰ νὰ καταστήσῃ αὐτὸς ὅσον τὸ δυνατὸν βαρυτέραν, ἔχω ἐν ὅλῃ τὴν βαρύτητα τὴν ἰδικήν του πρὸς κατασκευὴν τοῦ δελτίου του διὰ νὰ μείνῃ αὐτὸς τόσον... ἐλαφρὸς ἐν τῇ περιστάσει.

ΠΟΛΥ ΦΡΟΝΙΜΟΝ

τὸ μέτρον τῆς Διοικήσεως, δι' οὗ ἀπηγορεύθη ἡ ἐξαγωγὴ τυροῦ, ἐλαίου, σφαγίων καὶ τροφίμων ἐν γένει. Ἰδιαιτέρως ὅμως τὸ μέτρον ἐνδεδεικνυτο διὰ τὸν τυρὸν, ἡ ἐξαγωγὴ τοῦ ὁποίου εἶχεν ἐσχάτως αὐξηθῇ εἰς βαθμὸν θέτοντα εἰς ἄμεσον κίνδυνον τὴν ἐπάρκειαν τῆς νήσου.

Τώρα πλέον ὑποθέτομεν ὅτι θὰ κανονισθῇ καὶ ἡ τιμὴ τοῦ ἐγχωρίου τυροῦ ἐν πνεύματι δικαιοσύνης καὶ εὐψυχίας διότι κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας πληροφορούμεθα ὅτι ἐζητήθη τιμὴ πωλήσεως κρέατος ἀμνοῦ πρὸς δραχμὰς 6 καὶ 5, καθ' ὃν χρόνον ἡ διατίμησις ἔχει ὁρίσει αὐτὴν πρὸς δραχμὰς 7!

Καὶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ δὲν κρίνομεν ἄσκοπον νὰ συστήσωμεν μίαν ἀναθεώρησιν τῆς διατιμήσεως τῶν κρεάτων καὶ μίαν ἐπίβλεψιν ἐπὶ τῆς σημερινῆς σπατάλης τοῦ κρέατος, διὰ νὰ μὴ εὑρεθῶμεν αὔριον πρὸ ἐλλείψεως, ὁπότε θὰ εἶναι ἀργά.

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ

τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐκτὸς τῶν ἄλλων ἀσχολιῶν της, αἱ ὁποῖαι συνίστανται εἰς τὸ χαλκεύειν τηλεγραφήματα τῆς ἀρεσκείας της πρὸς ἄγραν—ματαίως ὅμως—ὁπαδῶν, εἰς τὴν ῥοὴν δακρύων διὰ... ἐθνικὰς ἀπωλείας ὡς ἡ ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ Ἔσλιν κλπ., ἀναμιγνύεται καὶ εἰς τὴν φιλολογίαν καὶ μᾶς πληροφορεῖ σοφώτατα ὅτι «ἡ ἀκριβὴς ἔκφρασις (γράφε λέξις) δὲν εἶναι βαρύποινος, ἀλλὰ βαρυποινίτης, κλπ.»

Ἡμεῖς οἰκτείροντες τὸν ἐπὶ τῆς Ὕλης καὶ τοὺς σοφοὺς καὶ ἐπιστήμονας συνεργάτας τῆς ἐν λόγῳ ἐφημερίδος, τοὺς παραπέμπομεν εἰς τὰ λεξικὰ καὶ τοὺς οἰκείους νόμους, ὅπου θὰ μάθουν γραμματικὴν καὶ τὴν λέξιν.

ΔΙΑΨΕΥΔΕΙ

ἡ ἀντιπολιτευομένη ἐφημερὶς τὴν ἡμετέραν περὶ φυλακῶν πληροφορίαν, ἰσχυριζομένη ὅτι ἡ διανομὴ τοῦ τριακοντα ἐπτου γίνεται κανονικώτατα. Τὴν πληροφοροῦμεν ἐν τούτοις, ὅτι ἐὰν ἐλάμβανε τὸν κόπον νὰ ἐξετάσῃ θὰ ἐμάνθανεν ὅτι ἀπὸ ἔτους ἤδη ἡ πληρωμὴ τοῦ τριακονταλέπτου, παρὰ τὴν ἐγκύκλιον τοῦ Ὑπουργείου ἥτις ἐπιβάλλει τὴν καθ' ἑκάστην μετὰ τοῦ ἄρτου καταβολήν του, ἐγίνετο μέχρι τοῦ παρελθόντος Νοεμβρίου ἀνὰ 2—3 μῆνας καὶ εἶτα μέχρι σήμερον ἀνὰ 15—20 ἡμέρας, ἀφοῦ οἱ κατάδικοι ἐστασίασαν καὶ ἀφοῦ ἐφέραμεν εἰς τὴν δημοσιότητα τὰ χάλια τῶν φυλακῶν, ὅτι ὁ εἰσαγγελεὺς κ. Φιλιππίδης ἐξ ἰδίων του ἐδάνεισε χιλίας δραχμὰς διὰ νὰ πληρωθῇ εἰς τοὺς εἰργομένους μήνας ἐκ τῶν 3 καθειργομένων, ὅτι μέχρι σήμερον ἡ μισθοφοδοσία τῶν μηνῶν Ἰουλίου καὶ Αὐγούστου, ἀνερχομένη εἰς ὑπερδισχιλίας δραχμὰς, δὲν ἐπληρώθη εἰσέτι εἰς τοὺς κρατουμένους, ὅτι οὐδόλως βαρύνει τὴν ὑπηρεσίαν ἡ εἰσαγωγὴ ὅπλων, διότι ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἔξωθεν εἶναι ἡ φρουρά, ὅτι εἰς τοὺς ὑποβληθέντας καταλόγους τῶν ἐκτοπισθέντων βουλγάρων δὲν περιελαμβάνοντο ὡνομασμένοι τοιοῦτοι, ὅτι... ὅτι...

Ἀλλὰ τὴν ἐφημερίδα τῶν συνεργατῶν δὲν ἐνδιαφέρει τίποτε ἀπὸ αὐτά. Ἐκείνη θέλει νὰ γεμίζῃ τὰς στήλας της καὶ ἃς γράφει ἀνοησίας, προκαλοῦσα τὴν ἀηδίαν.

Η ΛΕΣΒΟΣ

Κατάλογος ἐράνων

Διὰ τὴν παθοῦσαν ἐκ πυρκαϊᾶς ἐνδεκαμελῆ οἰκογένειαν:

Ἐκ προηγουμένου καταλόγου	Δρ.	795
Φ. Ἠλιοῦ (Λήμνιος)	»	25

Ἀπαγόρευσις ἐξαγωγῆς

Δι' ἀποφάσεως τῆς Γενικῆς Διοικήσεως ἀπηγορεύθη ἡ ἐκ τῆς νήσου ἐξαγωγὴ τυροῦ, ἐλαίου, σφαγείων καὶ τροφίμων ἐν γένει.

Αἱ φυλακαὶ τοῦ φρουρίου

Εἰς τὸν Νομαρχιακὸν γραμματέα κ. Παπίδην ἀνετέθη ἡ ταυτοποίησις τῶν φυλακῶν τοῦ φρουρίου οἵτινες ἀπὸ μηνῶν ἤδη στεροῦνται ἐπιστάτου.

Δικαστικά

Τὸ Πλημμελειοδικεῖον συνεδριάζει σήμερον πρὸς ἐκδίκασιν 15 ὑποθέσεων.

Αὔριον τὸ Κακουργιοδικεῖον θὰ ἐκδικάσῃ τὴν τρὶς ἤδη ἀναβληθεῖσαν ὑπόθεσιν τοῦ ἀνηλίκου Καλλονιάτου μετὰ τῶν συνενόχων του, κατηγορουμένων ἐπὶ βιασμῷ.

Ἐκκλησιαστικὸν δικαστήριον

Ἡ Α. Σ. ὁ Μητροπολίτης Μυτιλήνης Κύριλλος ἐνέκρινε τὴν ἵδρυσιν Ἐκκλησιαστικοῦ δικαστηρίου ἐν τῇ πόλει μας, τὸ ὁποῖον θὰ συνεδριάζῃ ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος πρὸς ἐκδίκασιν τῶν μεταξὺ ἢ κατὰ κληρικῶν ἐγειρομένων διαφορῶν ἢ παραπόνων.

Μέλη τοῦ δικαστηρίου τούτου ὡρίσθησαν οἱ ἑξῆς κληρικοί: Ἀρχιμανδρίτης Κυπριανὸς ἐφημέριος Ἀκλειδιοῦ, Σύγκελος Ἀθανάσιος Μιχαηλίδης ἐφημέριος Χρυσομαλλούσης, Οἰκονόμος Παλαιολόγος Δημητριάδης, πρωτοπρεσβύτερος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, Οἰκονόμος Ἀριστείδης Παπακωνσταντίνου, ἱερατικὸς προϊστάμενος τοῦ Ἁγ. Θεράποντος καὶ Οἰκονόμος Γεώργιος Ζ γγας ἐφημέριος τῶν Ἁγ. Θεοδώρων.

Πρὸς τοὺς ἐν λόγῳ ἐκκλησιαστικοὺς λειτουργοὺς ἀπεστάλησαν οἱ διορισμοί, τὰ ἐκκλησιαστικῶς λεγόμενα «πιττάκια».

Λιμενικὴ κίνησις

Κατέπλευσαν προχθὲς καὶ χθὲς εἰς τὸν λιμένα μας τὰ ἀτμόπλοια «Ἑλλήσποντος», «Κρήτη», «Ἀτρόμητος», «Τζαννέτα», «Ξενοφῶν» καὶ «Καλλιόπη», ἅπαντα καὶ ἀπέπλευσαν.

Εὐχαριστήριον

Μόλις συνελθὼν ἐκ τῆς πλήξεως με ἀπροσδοκήτου συμφορᾶς, καθῆκον μου θεωρῶ νὰ διαδηλώσω τὰ πλημμυρίζοντα τὴν καρδίαν μου αἰσθήματα εὐγνωμοσύνης πρωτίστως πρὸς τὴν τόσας ἐνδείξεις ἀγάπης καὶ συμπαθείας ἐπιδείξασάν μοι Κοινότητα Βατούσης, ἀναδειχθεῖσαν ὑπερτέραν ἑαυτῆς ἐν ταῖς προσπαθείαις της νὰ ἀνακουφίσῃ τὸ βαρὺ πλῆγμα τὸ πλῆξαν ἐμὲ καὶ τὴν δωδεκαμελῆ μου οἰκογένειαν. Τοὺς θερμοτάτους μου εὐγνώμονας εὐχαριστίας παρακαλῶ νὰ δεχθῶσιν ἐπίσης ὅλοι οἱ εὐγενεῖς καὶ φιλάνθρωποι Κύριοι, ὅσοι διὰ τῆς ἔργῳ τε καὶ λόγῳ συμμετοχῆς των εἰς τὸ φοβερὸν δυστύχημά μου (συμβὰν τὴν 3ην τρεχ.) συνετέλεσαν ὥστε νὰ ἐλαφρύνωσι τὴν ἐκ τῆς θεομηνίας τοῦ πυρὸς τελείαν ἀπόγνωσίν μου. Ἰδιαιτέρως εὐγνωμονῶ τοὺς κ. κ. Μ. Βίλλην, (διευθυντὴν «Ἐλευθέρου Λόγου») τὰ Ἡγουμενοσυμβούλια τῶν Ἱερῶν Μονῶν Λειμῶνος, Ὑψηλοῦ καὶ Πιθαρίου, τοὺς Γενικοῦ, Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπους Μυτιλήνης καὶ Μηθύμνης, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ ἡμετέρου Συνδέσμου καὶ τὰ ἐνταῦθα ἔγκριτα μέλη τῆς ἐν Ἀμερικῇ Ἀδελφότητος τῶν Βατουσιανῶν δι' ὅσα ὑπὲρ ἐμοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας μου διενήργησαν.

Βατοῦσα τῇ 18 Ἰανουαρίου 1920

Ὁ εὐγνωμονῶν

Σακελ. Παπᾶ Χαράλαμπος

Τὰ τηλεγραφήματα διὰ Ρωσσίαν

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας ἐνετείλατο πρὸς τὰς τηλεγραφικὰς διευθύνσεις τοῦ Κράτους, ὅπως μὴ δέχωνται τηλεγραφήματα, προορισμένα διὰ τὰς πέραν τῆς Ὀδησσοῦ χώρας, καθ' ὅσον διακόπη ἡ μετὰ τούτων τηλεγραφικὴ συγκοινωνία. Ἐπίσης ἀνεκοίνωσε ὅτι τὰ διὰ Αἰκατερινογράδ, Νοβοροσσίσκην καὶ Τυφλίδα τηλεγραφήματα θ' ἀποστέλλονται μέσω Ἀλεξανδρείας—Βομβάης, δι' ἃ δέον νὰ εἰσπράττωνται τέλη πρὸς 4,12 κατὰ λέξιν.

ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ

Κ. ΣΤΡΑΤΗΓΕΛΛΗΣ δ.γ.φ.

Τιμαὶ ἠλαττωμέναι. Διὰ τοὺς ἀρχαρίους (ὑπὸ 16 ἐτῶν καὶ ἄνω): jeu de lecture. Διεύθυνσις: Φαρμακεῖον Κουτζουκίδου.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

ΤΟΥ ΜΟΝΙΜΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

Ἀριθ. 547 — ΑΘΗΝΑΙ 19 Ἰανουαρίου

Κατόπιν τῶν δηλώσεων εἰς ἃς προέβη ἐν τῇ Γαλλικῇ Βουλῇ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Μιλλεράν, οἱ βουλευταὶ διὰ ψήφων 510 κατὰ 70 ἐνέκριναν τὴν πολιτικὴν τῆς Κυβερνήσεως.

— Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Βενιζέλος ἐπέδειξε τὰς ἀναγκαίας ἐνεργείας, διὰ τὰ σιδηροδρομικὰ τῆς Μακεδονίας.

— Οἱ ἐκ Μακεδονίας καταγόμενοι μαθηταὶ Γυμνασίων λαμβάνουν ἀναστολὴν προσελεύσεως.

— Ὁ Ἰταλὸς Μαρκόνι (ὁ ἐφευρέτης τοῦ ἀσυρμάτου) ἀνεκοίνωσεν ὅτι ἔρχεται ἀπὸ τὸν Ἄρην μυστηριῶδες ῥαδιοτηλεγράφημα.

— Ἐργατικὴ ἐπιτροπή, θέλει παρουσιασθῇ εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως καὶ θὰ ζητήσῃ τὴν ἀναβολὴν τῆς συζητήσεως τῶν ἐργατικῶν νομοσχεδίων ἐν τῇ Βουλῇ.

Ἀριθ. 2227 — ΑΘΗΝΑΙ 20 Ἰανουαρίου

Δηλώσεις τοῦ κ. Βενιζέλου

Λαβὼν ἀφορμὴν ἐξ ἐπερωτήσεως τοῦ κ. Χρυσοστάλη συνιστῶντος τὴν γενικὴν ἀμνηστείαν ὁ κ. Βενιζέλος προέβη εἰς μακρὰς δηλώσεις πρὸς τὴν Βουλὴν ἐπὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ ζητήματος.

Τί ἐξιστόρησε

Ἐξιστόρησε τὴν στάσιν τοῦ ἐκπτώτου κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου, τὰ κατὰ τὴν ἀπομάκρυνσίν του ἀπὸ τῆς ἀρχῆς καὶ τὴν ἀποχήν του ἀπὸ τῶν ἐκλογῶν μεσολαβήσαντα γεγονότα, τὴν ἐκ τῆς ἐπαναστάσεως ἐπάνοδόν του καὶ τὸν θρίαμβον τῆς πολιτικῆς του.

Ἡ ἀμνηστεία ἀδύνατος πρὸς τὸ παρὸν

Ἐτόνισεν ὅτι, ἐφ' ὅσον οἱ ὀπαδοὶ τοῦ μοναρχισμοῦ ἐξακολουθοῦσιν ἐπιμένοντες καὶ φωνάζοντες «ἢ ἐσεῖς ἢ ἐμεῖς» ἡ ἀμνηστεία εἶναι ἀδύνατος. Προχωρῶν ἐξέφρασε τὴν βαθεῖαν του λύπην διὰ τὴν διαίρεσιν τοῦ κράτους εἰπὼν ὅτι ὁ δυστυχέστερος ἐκ ταύτης εἶναι ἐκεῖνος ὁ ἴδιος. Ἀλλ' ὅτι μέχρι τελείας ἀποκαταστάσεως τοῦ ἐξωτερικοῦ ζητήματος δὲν θέλει παρασυρθῇ ὑπὸ νοσηρᾶς αἰσθηματολογίας.

Ἡ μέλλουσα δρᾶσις του

Θὰ ζήσῃ δὲ καὶ θὰ ἐργασθῇ ὅπως συντελεσθῇ ἡ ἀνύψωσις τοῦ κράτους καταβάλλων πάντα κόπον ὅπως ἀνασυνδέσῃ τοὺς δεσμοὺς τῆς ἑνότητος.

Ἀρ. 2237 — ΑΘΗΝΑΙ 21 Ἰανουαρίου

Ὁ νέος τίτλος τοῦ κ. Στεργιάδου

Ἀπονέμεται δι' εἰδικοῦ θεσμοῦ εἰς τὸν κ. Στεργιάδην ἐν Σμύρνῃ ἀντὶ τοῦ τίτλου τοῦ ἁρμοστοῦ, ὁ τίτλος τοῦ ὑπουργοῦ ἄνευ χαρτοφυλακείου.

Δούζας

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἀνεχώρησε διὰ Κω) σ[illegible] ὁ ἀξ. συμπολίτης μας κ. Δ. Σιφναῖος.

Ἐπέστη δι' Ἀθήνας ἐπὶ μηνιαίᾳ ἀδείᾳ ὁ γεν. γραμματεὺς τῆς Διοικήσεως κ. Γ. Γεωργιάδης.

Ἀφίκετο ὁ ὑποδιοικητὴς Πλωμαρίου κ. Δεληγιαννάκης.

Ἀνεχώρησε διὰ Σμύρνην ὁ κ. Κ. Διακάκης.

Ἀφίκετο διὰ τοῦ «Ἀτρομήτου» ὁ διαχειριστὴς τῆς συναδέλφου «Σάλπιγξ» κ. Ε. Γεωργιάδης.

Ἀφίκετο ἐκ Κυδωνιῶν καὶ ἀναχωρεῖ διὰ Δεκελῆ ὁ ἀνώτερος κ. Στρ. Μυριβήλης.

Πρόβατα πρὸς πώλησιν

Εὑρίσκονται πρὸς πώλησιν ἐν Ἁγίᾳ Παρασκευῇ περὶ τὰ εἴκοσι πέντε πρόβατα θρεφίμικα, τὰ περισσότερα μετὰ τῶν ἀρνῶν των καὶ μερικὰ ἑτοιμόγεννα. Ὁ βουλόμενος ἀποταθήτω εἰς τὸν ἐν Ἁγ. Παρασκευῇ Παλαιολόγον Κυδωνιάτου, ὑποδηματοποιόν. Ὁ ἰδιοκτήτης τὰ πωλεῖ διότι δὲν ἔχει μέρος κατάλληλον δι' αὐτά.

ΘΕΑΜΑΤΑ

Θίασος Μηλιάδου

Κατὰ τηλεγράφημα τὸ ὁποῖον ἔλαβε χθὲς ὁ Φωκαεύς, ὁ ἀναμενόμενος θίασος Μηλιάδου—Ἰατρίδου ἀνεχώρησεν ἐκ Θεσσαλονίκης μὲ τὸ ἀτμόπλοιον «Ἰουλία», φθάνει δὲ ἐνταῦθα σήμερον καὶ αὔριον Πέμπτην θὰ κάμῃ ἔναρξιν τῶν παραστάσεων του μὲ τὸ δρᾶμα «Ἰσαήλ», εἰς ὃ πρωταγωνιστεῖ ἡ φημισμένη καλλιτέχνις Δημοπούλου.

Ὅσοι ἔχουν χαρὲ ἃ, ἐξασφαλίσουν τοὺς ἀριθμοὺς τῶν θέσεών των.

Κινηματόγραφος Πατέ

Ἀπόψε διὰ τελευταίαν φορὰν ἡ ἔξοχος ταινία «Ὅταν περνᾷ ὁ ἔρως» μὲ τὰς πλουσίας σκηνάς της.

ΝΑΥΤΟΜΗΧΑΝΑΣ

ἀκαθάρτου καὶ καθαροῦ πετρελαίου

Ἀμερικανικῶν καὶ ἄλλων Ἐργοστασίων δυνάμεως τῶν 100, 70, 60, 45, 30, 22 καὶ 14 ἵππων, ὡς καὶ μηχανὰς ξηρᾶς παρέλαβεν καὶ ἔχομεν πρὸς πώλησιν ἡ ἐν Πειραιεῖ Εἰσαγωγικὴ Ἑταιρία

Ἰ. Κ. Διαμαντίδου — Ρίων

Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας ἀποτανθῆτε πρὸς τὸν ἀντιπρόσωπον αὐτῆς,

ΚΩΝΣΤ. Ι. ΝΑΣΟΠΟΥΛΟΝ

παραπλεύρως τοῦ Κεντρικοῦ Καταστήματος ἀδελφῶν Λαλέλη — Π. Ἀντωνίου καὶ ἀπέναντι γραφείων Μουζάλα 1—10

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΘΑΛΗΣ

ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ - ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ

Κεντρικὸν Φαρμακεῖον

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἡ ἀπάντησις τοῦ Νυεσσανὲλ

Ὁ νέος πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας κ. Παῦλος Δεσσανέλ, ἀπήντησεν ὡς ἑξῆς εἰς τὸ συγχαρητήριον τηλεγράφημα τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως Ἀλεξάνδρου.

«Πρὸς τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα τὸν Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων

Ἀθήνας

Βαθέως μὲ συγκινοῦσι τὰ αἰσθήματα, τὰ ὁποῖα ἡ Υ. Μεγαλειότης εὐαρεστεῖται νὰ ἐκφράσῃ δι' ἑαυτὴν καὶ διὰ τὸν Ἑλληνικὸν λαόν. Ἔχει δίκαιον σκεπτομένη ὅτι παραμένω ὁ πιστὸς θαυμαστὴς καὶ φίλος τῆς ἐνδόξου αὐτῆς Πατρίδος.

Π. ΔΕΣΣΑΝΕΛ»

Αἱ ταραχαὶ εἰς Ἰρλανδίαν

Παρίσιοι, 19. — Τηλεγραφοῦσιν ἐκ Λονδίνου ὅτι μία ἔνοπλος συμμορία προσέβαλε τὸν ἀστυνομικὸν σταθμὸν τοῦ Λίμερικ ἐν Ἰρλανδίᾳ. Ὁ τυφεκοβολισμὸς διήρκεσεν ἐπὶ δίωρον. Οἱ ἐπιτεθέντες ἐτράπησαν εἰς φυγὴν πρὸ τῆς ἀφίξεως τῶν ἐνισχύσεων αἵτινες ἐβράδυναν λόγῳ ἐμποδίων ἅτινα εἶχον παρεμβληθῇ κατὰ πλάτος τῆς ὁδοῦ ὡς καὶ λόγῳ τῆς διακοπῆς τῶν τηλεφωνικῶν συγκοινωνιῶν.

Μία συμμορία μετημφιεσμένων λῃστῶν εἰσέδυσεν εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ Μπάττινγ—Γλὰς, ἐπίσης ἐν Ἰρλανδίᾳ, καὶ ἐπυροβόλησε κατὰ τῶν ἀστυνομικῶν ἐκ τῶν ὁποίων εἷς ἐτραυματίσθη σοβαρῶς. Οὐδεμία σύλληψις κατωρθώθη.

Ὁ κ. Κλεμανσὼ πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον

Παρίσιοι 19.— Ὁ κ. Βενιζέλος ἐπισκεφθεὶς τὸν κ. Κλεμανσὼ ὅπως τὸν ἀποχαιρετίσῃ, ἔλαβε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐκφράσῃ τὴν προσωπικὴν αὐτοῦ θλῖψιν, ὅπως καὶ ἐκείνην τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, διότι πρὶν ἀκόμη στερεοποιηθῇ ἡ διεθνὴς κατάστασις, στερεῖται τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτοῦ ἡ Γαλλία. Ὁ κ. Κλεμανσὼ εὐχαριστῶν ἀπήντησεν εἰς τὸν κ. Βενιζέλον. ὅτι, ὡς πρὸς τὴν Ἑλλάδα οὐδεὶς ὑπάρχει φόβος μεταβολῆς τῆς Γαλλικῆς πολιτικῆς, διότι αἱ ληφθεῖσαι μέχρι τοῦδε ἀποφάσεις, δὲν ὠφείλοντο εἰς τὸ ὅτι αὐτὸς προσωπικῶς ἦτο φίλος τῆς Ἑλλάδος ἀλλ' εἰς τὸ ὅτι ἦτο καὶ εἶναι τοιαύτη ἡ Γαλλία. Οὐδὲ κατὰ κεραίαν ἐπομένως δύναται νὰ ἐπηρεάσῃ τὴν ἀπὸ τῆς γαλλικῆς ἀπόψεως λύσιν τῶν ἑλληνικῶν ζητημάτων ἡ ἀποχώρησις τοῦ κ. Κλεμανσὼ ἐκ τῆς Διασκέψεως.